

ČESKÁ

Regina legionis

říjen 2022

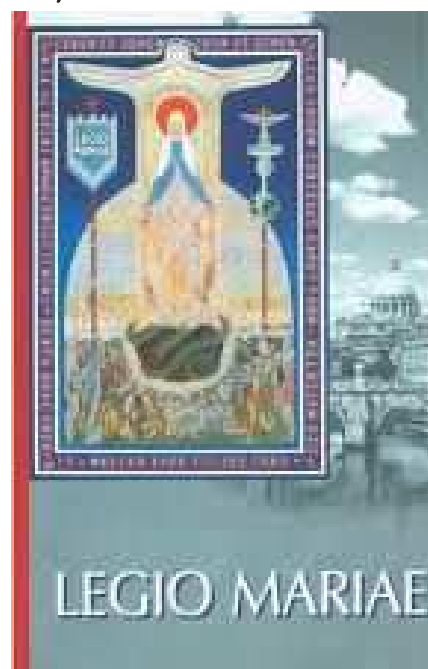
4/2022

Informační občasník Mariiny legie v Čechách a na Moravě

Z PŘÍRUČKY MARIINY LEGIE

Utrpení mystického těla (dokončení)

Prosté srovnání s oběhem krve v lidském těle lépe objasní místo a účel utrpení. Představme si ruku. Puls naznačuje tlukot srdce. Rukou protéká krev plynoucí ze srdce. Ruka je součástí těla. Pokud chladne, žíly se smrští a zmenšuje se průtok krve. Čím je ruka chladnější, proud se zmenšuje. Je-li chlad takový, že pohyb krve ustane, nastává omrznutí, tkáň odumírá a ruka je mrtvá a neúčinná. Je to mrtvá ruka, a je-li ponechána v těchto podmínkách, dostane sněh. Tato stadia omrznutí ilustrují možné stavy údů mystického těla. Mohou natolik přestat přijímat drahocennou krev, která proudí tělem, že jsou v nebezpečí smrti jako otrávený úd, který musí být odříznut. Co se musí udělat v případě omrzlého údu, je zřejmé. Musí být oživen přívodem krve, aby její proudění obnovilo život. Pronikání krve do zúžených žil a tepen je bolestivé, a přece je tato bolest radostným znamením. Většina praktikujících katolíků ve skutečnosti nejsou doslova omrzlé údy. Stěží se právě oni ve svém sebeuspokojení pokládají za chladné. Přesto nepřijímají drahocennou krev v takové míře, v jaké ji Pán pro ně chce. Musí jim tedy svůj život nutit. Pohyb jeho krve, který rozšiřuje jejich váhavé cévy, je bolestivý, ale je to bolest vedoucí k životu.

Pochopíme-li smysl utrpení, nelze ho obrátit v radost? Smysl utrpení se stává smyslem blízké Kristovy přítomnosti.

„Ježíš Kristus vytrpěl vše, co měl vytrpět. Nic nedosahuje míry jeho utrpení. Skončilo však jeho utrpení? Ano, v hlavě, ale dosud zbývá utrpení těla. Proto Kristus z dobré příčiny stále trpí ve svém těle a touží vidět, jak s ním sdílíme jeho smírnou oběť. Naše opravdové spojení s ním to vyžaduje. Poněvadž jsme Kristovým tělem a vzájemně jeho údy, vše, co trpí hlava, by měly údy snášet s ní.“

sv. Augustin

Z RAKOUSKÉ REGINY LEGIONIS 4/2022

Vážení duchovní vůdci! Milí aktivní a modlící se členové! Milí přátelé Mariiny legie!

„...Maria se vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova.“ (L 1, 39)
Maria s Ježíšem pod srdcem spěchá ke své příbuzné Alžbětě. A ta poznává: Můj Spasitel, zachránce světa přichází ke mně! Jako Mariiny děti máme za úkol dělat totéž: Ježíše, Božího Syna přinášet našim blízkým. Aby se ho mohli dotknout, poznat jeho uzdravující moc. Máme zvěstovat jeho radostné poselství. Dělejme to stejně jako naše Matka a Královna: Pospíchejme provádět náš apoštolát, zkusme všechno, získejme i ty, kteří jsou daleko a nenechme se odradit žádným vnějším protivenstvím.

Spojená s Vámi v lásce k Ježíši a Marii Vás zdraví srdečně Vaše
Elisabeth Ruepp, prezidentka rakouského senátu.

Svědectví: Legionářská práce ve dvojici pro mě znamená

Redakce Reginy legionis požádala několik legionářů, aby popsali, co pro ně znamená práce ve dvojici. Zde jsou odpovědi:

- vzájemnou motivaci
- odvalu pustit se do něčeho nového a vyzkoušet to
- jistotu, že práce opravdu proběhne (vzájemnou odpovědnost)
- ochranu a podporu, když jsme konfrontováni s nepříjemnými lidmi
- učení se od ostatních při různých rozhovorech s rozmanitými lidmi
- růst v odvaze při výzvách k oslovení cizích lidí
- radost z výměny zkušeností a diskusí o víře

Silvia Mohr, kurie Vídeň jih a východ

Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich. Není to jen procvičování povinnosti k Legii, protože mohu během každé mně uložené práce udělat zkušenost, jakou pomocí a radostí je jít ve dvou. Všechny nepříjemnosti, ale také strach a nesmělost se lépe překonají s dalším legionářem po boku. Jsem vděčná za tuto disciplínu.

Relindis Schneck, kurie Salzburg

Předem plánovat přináší radostné očekávání! To se podaří, když se držíme důležitých [„W“] otázek:

- Čeho chceme dosáhnout?
- Proč se vydávám na cestu?
- Kolik času potřebuji?
- Které prostředky použijeme?
- Koho chceme oslovit?

[Němčina užívá tyto „W“ otázky: Was? (co), Warum? (proč), Wie viel? (kolik), Welche? (které), Wen? (koho)]

- Když se nám nechce, pomůže, když si řekneme: Pojd', půjdeme, i když se to jednomu nehodí.
- Vynikající možnost, jak praktikovat lásku k bližnímu, je: „*Nech mě dnes potkat člověka, kterého chceš skrze mě milovat...“ Mariam Baouardy*
- Pomoc při problémech s rozhodováním
- Učení se ze silných stránek i slabostí
- Učit se společně dosáhnout cíle
- Dodání jistoty a odvahy, hlavně v cizím prostředí nebo tam, kde morálka není ve velké vážnosti
- Podpora, když je někdo neznalý oblasti
- Posílení pocitu sounáležitosti a výdrže
- Možnost společného růstu
- Naslouchání a vzájemné reakce
- Dostanu přátelskou podpora při osobní nepohodě
- Učím se vnímat naši rozdílnost jako dar
- Vzájemně se posilovat a pomáhat

- Stát se pokorným a zároveň si zvyšovat sebedůvěru
- Podpora při smysluplném dodržování pravidel
- Jsme dva svědkové
- Znovu použít osvědčené
- Dáváme na sebe navzájem pozor
- Učím se vyhýbat náladovosti
- Udržovat v rovnováze úkoly a lidské potřeby
- Působí proti jednotvárnosti
- Pomoc při neschopnosti promluvit
- Důvěra ve společenství, jednota působí divy
- Radost z dochvilnosti
- Jistota při apoštolátu u lidí na okraji společnosti
- Ochrana před útoky
- Učím se konflikty nechat stranou

A nakonec: co je pro mě důležité?

Společné úvahy ohledně [„W“] otázek, naší spolupráce a našich pocitů. Co je důležité prohlubovat? Co je kritické? Kde potřebujeme pomoc? A potom prohovořit různé názory.

Edeltraud Trapp, komitium Celovec

Legionářská práce ve dvojici pro mě znamená přizpůsobit se jeden druhému, pomáhat si, učit se jeden od druhého, a někdy jeden druhému ustoupit. Každý člověk je jiný, a občas se ve dvojici dobře doplňují, když ten druhý najde k nějaké osobě jiný přístup. Jít ve dvojici někdy může být oběť, protože se musí najít společný termín, nebo je těžké s druhým vyjít. Ale Ježíš říká: Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.

Maria Regina Herchl, komitium Linec

Legionářská práce ve dvou pro mě vždycky znamená mít po boku spolehlivého partnera. Také Ježíš posílal učedníky po dvou a já jsem vděčný, že to Matka Boží v Legii dělá také tak. Jednak mi to pomáhá překonat vnitřní nechuť, protože kdybych měl úkol sám, svádělo by mě to zkrátit ho nebo přesunout a podobně. Za druhé, a to je pro mě nejdůležitější, partner je mi oporou. Jsem smělejší a apoštolát mi připadá lehčí. Lidé jsou stvořeni pro společenství, a to se ukazuje i v těchto malých věcech.

Matthias Pusch, kurie Stockerau

Zprávy koncilia

Volba viceprezidenta koncilia

Sestra Síle Ní Chochláin navrhla nominaci bratra Declan Lawlor, která byla podporována sestrou Bróna Snow. Protože nebyl nominován nikdo jiný, prohlásila sestra Mary Murphy bratra Declan Lawlor viceprezidentem koncilia pro první tříleté volební období.

Peregrinatio pro Christo

V období od 9. do 16. července 2022 se konaly dva projekty v Londýně a Birminghamu. Zatím o nich nemáme další zprávy. Jeden projekt probíhal v londýnské čtvrti Clapham s osmičlenným týmem. Byla řada odřeknutí, hlavně kvůli koronaviru. Další tři projekty máme v Bristolu, Soho a Manchesteru. Pro projekt m Manchesteru se ještě hledá jeden dobrovolník.

Na schůzce před odjezdem se živě diskutovalo a účastníci získali mnoho informací o přístupu k práci a vedení rozhovoru, a i k průběhu cesty. Prosíme, modlete se za zdárný průběh.

Všeobecné setkání korespondentů

V sobotu 15. října 2022 se koná v Nazareth-Hall od 10 do 16 hodin schůzka korespondentů. Všichni korespondenti jsou srdečně zváni k účasti.

Regia/senát

Regie a senát jsou velmi důležité rady při řízení Mariiny legie v celém světě. Propůjčení tohoto statusu radě je pokaždé velmi vážně zvažováno. Souhlas hierarchie v určitém regionu a souhlas dalších rad, které budou k novému gremiu připojeny, se musí získat. Jen koncilium má oprávnění navrhaným radám, regii nebo senátu propůjčit vyšší status. To musí být při schůzce koncilia formálně navrženo a sekundováno.

Žádná osoba nebo jiná rada není oprávněna, radu Legie povýšit na regii nebo senát.

PŘÍSPĚVKY LEGIONÁŘŮ

Letní škola Mariiny legie v Praze 3. 9. 2022

V první mariánskou sobotu se setkala více než 35 legionářů z komitua Praha, kurie Klatovy včetně několika hostů po 3 letech opět na letní škole v Komunitním centru v Praze Nových Butovicích. Před jejím zahájením mimo program proběhla na zpodnětu několika zbožných legionářů modlitba růžence, ke

teré se přidali téměř všichni přítomní. Modlitba růžence byla po uvítání následně opakována včetně všech modliteb legie. Poté jsme slavili mši svatou, kterou celebroidal P. Viktor Frýdl.

Po nezbytném občerstvení program pokračoval přednáškou P. JUDr. Stanislava Příbyla na téma Panna Maria v dokumentech 2. Vatikánského koncilu. Následovala modlitba Anděl Páně a zasloužený oběd o který se postaralo několik obětavých duší. Po druhé přednášce a několika dotazech jsme se s poděkováním s přednášejícím rozloučili.

V rámci sdílení bylo opravdovým zážitkem vyslechnout svědectví Anny Dobalové z apoštolátu, které si můžete přečíst v tomto čísle Reginy. Hana Řehořová se s námi podělila o zkušenostech s péčí o pomocné členy a představila nám svůj záměr vyhotovit pro ně „osvědčení pro pomocné členy“ podobné slibu aktivních legionářů. Irena Fajmanová stručně referovala o postupu prací spojených s vydáním Příručky legie.

Na závěr jsme se pomodlili krátce po 15. hodině korunku k Božímu milosrdenství a na závěr dostali legionáři dva úkoly – rozebrat si několik desítek různých čísel časopisu Milujte se a dojist co nejvíce ze sladkých a dalších pochoutek připravených obětavými dobrovolnicemi, *kterým tímto vyjadřuji své poděkování za pomoc včetně následného uvedení pronajatých prostor do původního stavu.* Věřím, že se Vám letní škola líbila a rádi si ji v příštím roce ve větším počtu zopakujete.

Několik myšlenek a podnětů z přednášek:

- Maria a církev – pravá matka Boha a Vykupitele (dogma v r. 431), přijala ho v srdci a v těle
- Vykoupěna vznešenějším způsobem pro zásluhy Pána Ježíše, byla uchráněna dědičného hříchu (Neposkvrněné početí dogma v r. 1854), obdařena nejskvělejšíím způsobem – Matka Boha Syna, dcera Boha Otce, snoubenka Duchu Svatého, daleko předčí jiné tvory nebeské i pozemské.
- V co věříme, to se také modlíme: „svatá Maria, Matko Boží“, „Pod ochranu se utíkáme, svatá Boží rodičko“
- Kecharitomené – milostiplná, po Kristu nejvyšší, nebeská přímluvkyně
- Nanebevzetí (dogma v r. 1950) - s tělem i duší vzata do nebe, vyvýšena jako Královna všeho tvorstva
- Prostřednice všech milostí – vše co dostáváme od Krista, dostáváme skrze Pannu Marii, Matka v řádu milosti
- Spoluvykupitelka – účast při vykoupení – Matka Vykupitele
- Maria vzor církve: vzor Panny a Matky, oběť čistá, svatá, neposkvrněná - eucharistie

Petr Cihlář, prezident komitua Praha

Apoštolát ve dvou

Jedna naše sestra s nejčistším úmyslem vařila pro bezdomovce a roznášela jim jídlo. Samozřejmě si ji velmi oblíbili, ale jejich obliba se začala projevovat až obtížně. Naši sestru vyhledávali i doma, na slušné domluvy nereagovali, jejich obtěžování narostlo do té míry, že sr. Maruška už nemohla ani vyjít v klidu z domu a zařídit si vlastní záležitosti, začala trpět úzkostmi, nakonec se psychicky zhroutila a skončila v léčebně.

Protože věděla, že náš zakladatel Frank Duff věnoval zvláštní péči ženám v těžké životní situaci, velmi vroucně a vytrvale ho volala o pomoc. A Frank Duff se ukázal jako opravdový gentleman. Po nějaké době jeden věrný katolík dostal vnuknutí, že by měl nemocnou Marušku v léčebně navštívit. Nezůstalo u jedné návštěvy, tito dva se postupně sblížili, náklonnost přerostla v přátelství. Naše milá sestra byla z léčebny propuštěna, ale společná setkávání pokračovala a nesla se Božím duchu. Vyprávěli si, společně se modlili a chodili na mše svaté. Vladimír se jako Maruška také stal legionářem Panny Marie a následovala svatba.

Nyní naši drazí legionářští manželé konají apoštolát společně – ve dvou. A Maruška v doprovodu svého manžela i něco dobrého z jejich kuchyně přidá.

Jaromíra Machovcová, Poděbrady

Povzbuzení k apoštolátu

Milí legionáři, chci vás povzbudit k apoštolátu spojeného

s rozdáváním medailek. Ano, ze senátu Vídeň máme ukládáno konat apoštolát ve dvojici. Samozřejmě, kde to jde, podřídíme se této směrnicí, ale chci též poukázat na důležitost předat medailku i samostatně u každé příležitosti, kdy to jde! Již jednou jsem řekla: „Škoda každé medailky, která nebude předána“.

Jde totiž o hodně. Tím, že osoba medailku přijme, vyjadřuje tak svou svobodnou vůli rozhodnout se pro Pannu Marii. Toto rozhodnutí je veledůležité! Tím, že Pannu Marii přijímá, dává tak souhlas, aby Ona byla jeho matkou. A to znamená, že se pod jejím vedením staví na „úzkou cestu“, která vede do nebe. Opravdu jde o hodně, a tak vás znovu vyzývám, rozdávejte medailky, kde to jen jde!
Eva Peroutková

Vítězstvím není medailku udat, vítězstvím je odvážit se.

Milost přichází s prvním krokem

Nebojme se oslovovat lidi na okraji společnosti a takové, které bychom si za přátele nevybrali.

Z praxe, o kterou bych se ráda podělila, poznávám, že ti, do kterých bychom to řekli nejméně, zpravidla reagují nejlépe. A naopak. Potvrzuje se rčení, že „jen ten, kdo má prázdné ruce, je schopný přijmout dar“.

Pečuji o seniory v jejich domácím prostředí. O tři různé osoby denně - s odlišnými stadii duševních i tělesných onemocnění. Při svých přejezdech mezi nimi doslova křižuji celou Prahu. Potkávám mnoho žebrajících a lidí bez domova. Panna Maria a Duch svatý se starají o to, abych to nenechala bez povšimnutí. Jsem podněcována, abych plně využila čas evangelizace skrze talenty, jež mi byly dány a právě tam, kde se pohybuji. Ujímat se Krista ve

svých bližních shledávám oním pramenem vody živé. Cítím bolest Panny Marie, když se k prvnímu kroku neodhodlám.

Uvádím několik příkladů z apoštolátu při rozdávání medailek Panny Marie. Bezdomovec protestant. vyznání – rád si vzal medailky i pro své nemocné kamarády v azylovém domě. Přátelí se s katolíky a chodí do kostela sv. Kříže, kam mne zval.

- **Bezdomovec SK původu** - křtěný, rád si vzal medailky i pro své kamarády. Bedlivě naslouchal každému slovu apoštolátu a vyjádřil obavu o svůj život kvůli nádoru v hlavě. Původně jsem nenašla odvahu tohoto pána v tramvaji oslovit, protože byl ve společnosti hlučných žen. Litovala jsem a hned se v modlitbě utíkala k matce Boží, aby mi dala jinou příležitost a sílu k oslovení. Maria to zařídila tak, že po vyzvednutí brýlí z optiky (kde jsem rozdala medailky), mi poslala do cesty onoho bezdomovce znovu. Dokonce způsobila technický problém na kolejnici, aby bylo jasné, že mám při čekání na tramvaj dost času na apoštolát a že je to důležité. Pán si vzal i desátek růžence s modlitbami – a velkým vděkem.

- **Bezdomovec, smutný a opuštěný** - ani nežebral, v krásné Františkánské zahradě, kolem plno studentů, první školní den. Muž špinavý, nevábne aromatický a všemi opomíjený. Byl vděčný za polévku a svačinu, medailky si vzal se zájmem a k letáčku i modlitbu Otčenáš, kterou neznal. Většinou se díval do země, ale když jsem odcházela, v jeho očích bylo možné číst vděk za věnovanou pozornost. Měla jsem tam být a mohla za to polévka. Ráno jsem ji koupila jako dvojbalení (za 40,-). Jednu jsem snědla ke svačině, ale obal té druhé se mi převážením lehce poškodil. Batoch mokrý, nálada mrzutá – vždyť jsem svěřila Marii, aby se mi to neprotrhlo. Hned jsem se napomenula, že to má svůj důvod a Maria o tom ví. Našla jsem pytlík, omotala nádobu a s důvěrou čekala, co bude dál. To jsem jela z Horoměřic (až za letištěm) a Mariin cíl byl v centru Prahy nedaleko Václaváku.

- **Bezdomovec, 40 let** – Vidím, jak nejistě žebrá. Než přijede metro, jdu k němu. Je na ulici dva měsíce, spává v lodní noclehárně Hermes. Nasměřuju ho na Armádu spásy, kde pomohou komplexně. A máme část cesty i

společnou. S modlitbou, aby ho nechytli revizoři a drobnou svačinou na cestu se s ním loučím. Úplně pookřál, že někomu nebyl ukradený. Ráno jsem medailky zapomněla doma, ale s důvěrou v Mariinu pomoc říkám: “Maria, tak pomůžeme jinak.” A Maria vždy překvapí.

- **Bezdomovec u kostela sv. Ignáce** – medailky už má, i několik růženců a modlí se, byl v Medjugorje. Má jít na operační zákrok, ale nemůže si to dovolit – z nemocnice ho pak vyhodí a on se nemá, kde doléčit. Zamýšlím se s ním. U boromejek ho prý nechtějí. Napadá mě nedaleká klášterní nemocnice U Alžbětinek.

Zvažuje, koho z dobrodinců požádat, aby tam šel s ním se za něj přimluvit. Úplně se rozsvítil a stále za ten nápad děkoval. Že už ví, v jednom azyláku ho mají rádi a určitě tam s ním někdo zajde.

Bezdomovec s kufrem, plivající na zem – “Maria, to nedám, pomoz. Když mi teď ještě nepřijede tramvaj, dej mi sílu, za ním jít.” Stalo se. Zatrplost z pánovi tváře pomalu mizela a podaroval mne mnoha úsměvy, medailku si vzal moc rád.

- **Bezdomovkyně** - dala jsem se s ní do řeči u semaforu, vnímala její zoufalství. Plakala dojetím celou dobu, kdy jsem se ji snažila pozvednout. Je křtěná, stala se evangeličkou. Ráda přijala medailky i desátek růžence s modlitbami, almužnu a jablko.

- **Bezdomovkyně u kontejneru** - dostala svačinu, almužnu a medailky přijala moc ráda. Paní je pravoslav. vyznání (vždy mi to říkají sami), byla ráda za zájem. Měla velkou hnisající ránu na zádech. Byla pořezána, když ji chtěli znásilnit a ona se bránila. Zdravotníci s ní pak zacházeli podle toho, jak vypadal její zevnějšek. Velmi ji to mrzelo. Vedla jsem ji k modlitbám – teď hlavně za to, aby ji někde důstojně ošetřili.

- **Bezdomovkyně bez nohy** – sedící na zemi, dostala svačinu, almužnu, medailky, desátek a povzbuzení. Jdu nakoupit své seniorce a potkávám ji znovu. V samoobsluze u kasy - padající k zemi, nezvládla držet berle i platit zároveň. Přihlížející nepomohli, prý je opilá. Dobíhám k ní, zběžně kontroluji obsah košíku, žádný alkohol - nabízím se, že nákup zaplatím, ať peníze šetří. Pro jejich oči, uši a srdce jsem to udělala, ne kvůli svému egu. Vycházíme spolu ven, ona pláče, těším ji a znovu povzbuzuju. V Boha prý věří, ale přišla o

pejska a je jí smutno. Společná modlitba, aby jí Pán poslal do cesty pejska, ze kterého by se mohla opět radovat. Ještě mne napadne, zda by nepotřebovala nějaké oblečení. Na smluvené místo a čas sice nepřišla, ale potkávám ji opakovaně a vždy se ptám, jak se má a dám, co zrovna mám. (Je abstinentka)

- **Bezdomovkyně Jana, 30 let** – zda nemám dvacku na pivo. Mám, ale na pivo ne. Dostala medailku a Slovo života o uhasitelné a neuhasitelné žízni. Druhý den ji v autobuse potkávám znovu, dostává jablko a další povzbuzení, že žebrání není tou správnou cestou. Ať usiluje o práci, ať vyhledá pomocné organizace.

- **Prodejkyň Nového prostoru** – velmi ráda si vzala medailky, růženec a modlitby, dceru jí prý ukradli satanisti, vzala si na mne kontakt. Panna Maria nikdy nezklame a Bůh si cení projevu dobré vůle, jakkoli malého. Maria nás cvičí, jak v apoštolátu, tak ve schopnosti trpět a nést Pravdu. Jde to ruku v ruce. Jsem občas i odmítnuta, ale je toho pomálu. Bůh žehná, to On je tím, kdo koná. Musíme se cvičit ve schopnosti snášet protivenství. Víme, že budeme odmítáni mnohem více, od vlastní křesťanské obce. Toto ještě žádným protivenstvím není. Zesílíme tréninkem. Budme více otrlí, Bůh je s námi. Čeká se na nás. Bděme.

Chvála Kristu!

Anna Dobalová, Mariina legie Královna míru, Praha Vršovice,

Jednoduché řešení hladu ve světě

převzato ze stránek: www.marysmeals.cz

Naše dílo je pojmenováno po Marii, Ježíšově matce, která vychovávala své vlastní dítě v chudobě. Naše hnutí je založeno na vzájemné úctě a spojuje všechny lidi bez ohledu na jejich vyznání.

Hlavní cíl Mary's Meals je zajistit jedno jídlo denně v místě vzdělávání dětem v nejchudších oblastech světa.

Možnost každodenního jídla mění životy dětí, které se vrací zpět do školních lavic. Jídlo plní jejich prázdné žaludky, a proto mají energii a chuť se vzdělávat. Vzdělání je jejich šancí na lepší budoucnost. Školní stravování je nejen oporou rodinám, které jen s obtížemi sytí své děti, ale zároveň pozvedá celkové hospodářství země.

Ve všech zemích, kde jsou pokrmy podávány, jsou naše školní stravovací programy plně v režii dobrovolníků z místních komunit. Například v Malawi je přes 80 tisíc dobrovolníků, kteří se každý školní den střídají při přípravě, vaření a podávání jídla.

V každém místě, kde zavádíme Mary's Meals, je nezbytné nejdříve sestavit školní stravovací výbor z řad rodičů, učitelů a dobrovolníků.

Naši kontrolori úzce spolupracují s tímto výborem. Pravidelně školy navštěvují, aby se ujistili o správné úpravě a servírování cenných potravin, které jim zprostředkováváme. Také poskytují školení a podporu místním dobrovolníkům.

Vždy když je to možné, dodáváme suroviny od místních farmářů, čímž podporujeme lokální komunity, a zároveň pomáháme celkovému hospodářství.

Průzkum potvrdil, že školní stravování má škálu pozitivních dopadů, protože děti, které netrpí hladem, ve škole dosahují prokazatelně lepších výsledků.

Na světě je asi 64 milionů hladovějících dětí, které nechodí do školy.

Aby přežily, musí pracovat nebo žebrot.

I když do školy přijdou, tak pocit hladu omezuje jejich schopnost se něco naučit.

mary's
meals

| jednoduché řešení hladu ve světě

Pouhých 459 korun nasytí jedno dítě na celý školní rok.

(Obrázky k článkům jsou ilustrativní.)

Příspěvky pro další vydání R.L. můžete posílat na adresu: jelinkova.milada@seznam.cz
nebo

Milada Jelínková
Žacléřská 19, 197 00, Praha 9 – Kbely